

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/43/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813209650
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5813209650.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou v spore žalobcov: 1/ Q. I., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, 2/ P. S., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, 3/ V. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX (žalobcovia v rade 1/ až 3/ ako právni nástupcovia po neb. Q. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX), 4a/ P. Z., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX (ako právna nástupkyňa neb. žalovanej 4/ Q. B., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX, zomrela dňa XX.XX.XXXX), 5/ A. S., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, všetci právne zastúpení: JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Nižná, Nová Doba 489/15, pracovisko Hattalova 373/3, Námestovo, IČO: 47 258 781, proti žalovaným: 1/ H.. W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, I., právne zastúpený: JUDr. Pavol Halaj, advokát so sídlom Revúca, Námestie slobody 2, 2/ Q.. Q. U., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, I., 3/ H.. Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX-XX (adresa na doručovanie Z. XXX, K.), žalovaní 2/ až 3/ právne zastúpení: ADVOKÁTI Muller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, v konaní o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným 1/ až 3/ sa proti žalobcom 1/ až 5/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Štátu sa proti žalobcom 1/ až 5/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 25,27 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 30.12.2013, po pripustení jej zmeny naposledy uznesením č.k. 5C/43/2013-537 zo dňa 07.09.2018 sa žalobcovia proti žalovaným domáhali určenia, že nehnuteľnosti - novovytvorený pozemok - zobrazený ako KN-C parc. č. XX XXX/XX - ttp o výmere XXX m², KN-C parc. č. XX XXX/X - ttp o výmere XXXX m², KN-C parc. č. XX XXX/XX - ostatné plochy o výmere XX m², KN-C parc. XX XXX/XX - zastavaná plochy a nádvoria o výmere XXX m², zapísané na LV č. XXX k.ú. R. a obec I. a ďalej novovytvorená KN-C parc. č. XX XXX/XXX - ttp o výmere XXXX m², ktorá vznikla na základe geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XXXX, úradne overenom Okresným úradom Tvrdošín, katastrálnym odborom dňa 28.08.2018, pod č. 290/18 (ďalej len „GP č. 29/2018) odčlenením z pôvodného pozemku zobrazeného ako KN-C parc. č. XX XXX/X - ttp o výmere X XXX m², zapísanom na LV č. XXX, k.ú. R. a obec I., v spoluvlastníckom podiele X/X-iny, patrí do dedičstva po neb. Q. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXX, bytom E. XX a ďalej v spoluvlastníckom podiele X/X-iny patrí do dedičstva po neb. I. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v E..

2. Žalobu odôvodnili tým, že sporné nehnuteľnosti vznikli na základe GP č. 140/2003 zo dňa 24.07.2003 vyhotovenom Ing. Pavlom Dibdiakom ako diely č. X o výmere X XXX m² a č. X o výmere XX XXX

m2, odčlenením z pôvodnej pk parcely č. XXXX/c, XXXX/a, XXXX/c, zapísanej v pk vložke č. XXX k.ú. B. a na tzv. hluchom LV č. XXX k.ú. B.. Na základe tohto GP bola vypracovaná Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 26.07.2004, pod č. V 228/2004, a na základe ktorej sa výlučnou vlastníčkou pozemku stala právna predchodkyňa žalovaných 1/ až 3/ Z. P., rod. B..

3. Právny predchodca žalobcov 1/ až 3/ I. B. bol podielovým spoluvlastníkom v podiele X/X-iny pozemku zobrazenom ako pk parc. č. XXXX - lúka v R., zapísaná v pk vložke č. XXXX k.ú. I. pod B3 a O spolu v podiele X/X-in. Druhou spoluvlastníčkou pod B2 bola Q. S., rod. O. v spoluvlastníckom podiele X/X-iny. I. B. spoluvlastnícky podiel nadobudol kúpnu zmluvou z 27.10.1937 uzavretou s predávajúcimi X. O. st. a X. O. ml. a to X/X-ine pod O spolu v X/X-ine pod O na meno O. B., rod. P., ktorú predávajúci nadobudli titulom dedenia po menovanej, zomr. dňa XX.XX.XXXX - D 233/36, čo bolo intabulované pod Čd 1206/1937. Zvyšný spoluvlastnícky podiel X/X-iny v predmetnom pozemku bol odpredaný predávajúcimi X. O. a manželkou B. O., rod. P. kúpnu zmluvou zo dňa 01.05.1936 kupujúcej Q. S., rod. O., pričom v predmete tejto zmluvy je uvedené, že predmetom prevodu je tá časť z pk parc. č. XXXX, ktorá sa volá „S.“ - Čd/1215/36. I. B. zomrel dňa XX.XX.XXXX, pričom ku dňu smrti poručiteľa spoluvlastnícky podiel X/X-iny v pk parc. č. XXXX, zapísanej v pk vložke č. XXXX pre k.ú. I. nadobudla jeho jediná dcéra Q. I., rod. B. na základe D/1459/92, II Dnot 129/93 zo dňa 21.10.1993 a rozhodnutia o dedičstve sp. zn. D/1697/93, IIDnot 510/93 zo dňa 22.08. 1994 vydanom Okresným súdom Dolný Kubín, Následne tieto spoluvlastnícke podiely Q. I. po X/X-ine, spolu v X/X-inách v pôvodnom pozemku pk parc. č. XXXX previedla darovacou zmluvou zo dňa 14.06. 1995, registrovanou pod sp. zn. V 1804/95 na žalobcu 1/ Q. I. - vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 01.07.1994 a 25.11.1996. Pred zápisom a založením pk vložky č. XXXX k.ú. I. v roku 1936 bol predmetný pozemok zapísaný v pk vložke č. XXX k.ú. I. a to pod AI, r.č. XX ako pk parc. č. XXXX - roľa pustá R., kde boli evidovaní v žalobe špecifikovaní vlastníci, ktorí odpredali pk parc. č. XXXX kúpnu zmluvou v roku 1905 manželom O., X. O. v podiele X/X-in a B. O., rod. P. v podiele X/X-ina zapísaných pod O a O v predmetnej vložke. Pod O je vykonaný zápis o prenesení pk parc. č. XXXX, zapísanej pod r.č. XX do pk vložky č. XXXX pre k.ú. I. Žalobcovia v žalobe ďalej špecifikovali pôvodné pozemno-knižné zápisy v pk vložke č. XXX/a dotýkajúce sa pk parc. č. XXXX/a, XXXX/a, XXXX/a a následne na LV č. XXX k.ú. B., v pk vložke č. XXX dotýkajúce sa pk parc. č. XXXX/b, XXXX/b, XXXX/b a následne na LV č. XXX k.ú. B. a zápisov v pk vložke č. XXX dotýkajúce sa pk parc. č. XXXX/c, XXXX/c, XXXX/c, neskôr zapísaných na LV č. XXX k.ú. B.. Zo zápisov pk parc. č. XXXX v pk vložke č. XXXX k.ú. I. (predtým v pk vložke č. XXX k.ú. I.) vyplýva, že pk parc. bola zapísaná aj v pk vložke č. XXX pre k.ú. B., ktoré zápisy predstavovali zápisy rolí v V. R. vo vlastníctve obyvateľov obce I., pričom pk parc. č. XXXX je zapísaná pod AI, r.č. XXX, kde je uvedené, že v celosti je táto parcela zapísaná v pk prot. č. XXXX (predtým XXX). Poukázali na históriu mapovania a grafického zobrazovania evidencii nehnuteľností v pozemkovej knihe a mapách pozemkového katastra a tiež to, že popri katastrálnej mape, pozemkový kataster obsahoval aj písomnú časť, ktorú predstavovali pozemnostné hárkky. Kde boli evidovaní jednotliví držitelia - užívatelia parcel zobrazených v katastrálnej mape, a tiež že súčasťou bola aj zbierka listín obsahujúca verejné a iné listiny o prevode držby.

4. Pôvodné pk parcely č. XXXX/a, b, c, XXXX/a, b., c, XXXX/a, b, c. a XXXX v pôvodnom katastrálnom stave predstavujú katastrálne parcelné čísla XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Podľa evidencie pozemkového katastra a parcelného protokolu z roku XXXX bola na katastrálne parcelné čísla XXXXX a XXXXX evidovaná ako osoba držiteľa Y. H. zároveň aj ako pk vlastník (výpis z pk vložky č. XXX k.ú. I.) pre parcely XXXXX až XXXXX Q. X., pre parcely XXXXX a XXXXX M. V. v 4/X-inách a X. J. v X/X-inác pre parcely XXXXX až XXXXX G. H. a pre parcelu XXXXX E. X.. A v tejto súvislosti poukázali na novšiu evidenciu pozemkového katastra po roku 1909, kedy došlo zároveň k prečíslovaniu pôvodných katastrálnych parcel, a kde sú ako skutoční držitelia - vlastníci zapísané v žalobe špecifikované osoby - odkazujúc pritom na pozemnostné hárkky č. XXX, XXX, XXX a XXXX (predtým XXX) kde je odkaz na všetky osoby spoluvlastníkov zapísaných v pk vložkách XXX/a, XXX a XXX k.ú. B.. V tejto súvislosti poukázali na to, že v pozemnostnom hárkku č. XXX a XXXX sú zapísaní ako držitelia - ich vlastníci evidovaný v pk vložke č. XXXX k.ú. I. ako podieloví spoluvlastníci pk parc. č. XXXX (Q. O. - X/X-iny a I. B. X/X-iny). Z výpisov z pozemnostných hárkov č. XXX a XXXX a znenia kúpnej zmluvy je preukázaná reálna del'ba - rozdelenie podielového spoluvlastníctva k pôvodnej pk parc. č. XXXX, na základe čoho sa I. B. stal výlučným vlastníkom tej časti pk parc. č. XXXX, ktorá zodpovedala kat. parcele č. XXXXX, resp. XXXXX (poukázal na rozhodnutie NS ČSR Rv II.1082/31 z 10.03.1932, 1Cz 140/71, rozhodnutie Uhorskej kúrie č. 132/1905).

5. Po zápise GP č. 140/03 zo dňa 24.07.2003, ktorý identifikoval pôvodné pk parc. č. XXXX, XXXX, XXXX - všetky a/, b/, c/ si žalobcovia dali vyhotoviť GP č. 42/2008 zo dňa 8.9.2008 na zidentifikovanie pôvodnej pk parc. č. XXXX, zapísanej v pk vložke č. XXXX k.ú. I., pričom geodet vzhľadom na už vyhotovený GP č. 140/03 a Dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva V XXX/XXXX, V XXX/XXXX, V XXX/XX, zameral už len zbytkovú časť pôvodnej pk parc. č. XXXX, ktorú vyčerpá. Z výpisu z pozemnostného hárku č. XXXX k.ú. I. vyplýva, že právny predchodca žalobcov bol vedený ako výlučný držiteľ kat. parc. č. XXXXX o celkovej výmere XXXXX m2, ktorá parcela podľa odkazu na pk vložku č. XXXX k.ú. I. predstavovala pk parc. č. XXXX, na ktorú si žalobcovia dali vyhotoviť identifikáciu pôvodnej kat. parc. č. XXXXX na súčasný KN stav, teda vykonanie identifikácie tej časti pozemku pôvodnej pk parc. č. XXXX, ktorá bola vo výlučnej držbe a užívaní na základe reálnej delby ich právneho predchodcu I. B.. Podľa odborného vyjadrenia Ing. Hrabčáka zo dňa 19.12.2013 predstavuje novovytvorená KN-C parc. č. XXXXX/XX - ttp o výmere XX XXX m2 zbytkovú časť pôvodnej kat. parcely č. XXXXX. Novovytvorená KN-C parc. č. XXXXX/XX o výmere XXXXX m2 bola vytvorená GP č. 40/2013 zo dňa 17.12. 2013 a vznikla odčlenením od pôvodnej KN-C parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XXXXX m2.

6. Z uvedeného vyplýva, že pri vyhotovovaní GP č. 140/2003 zo dňa 24.07.2003 došlo k nesprávnej identifikácii pk parcel č. XXXX/a, b, c, XXXX/a, b., c., XXXX/a, b., c., nakoľko novovytvorenou C KN parcelou č. XXXXX/X v rozsahu XX XXX m2 došlo do zabratia časti pôvodnej pk parcely č. XX XXX (XXXXX), ktorá bola súčasťou pk parcely č. XXXX podľa výpisu z pozemnostného hárku č. XXXX a tým k zasiahnutiu do vlastníctva iných osôb. Nakoľko právny predchodkyňa žalovaných 1/ až 3/ nebola vlastníkom pôvodnej pk parcely č. XXXX podľa zápisu v pk vložke č. XXXX k.ú. I. nemohla táto na žalovaných 1/ až 3/ previesť v súlade so zásadou nemo plus iuris ad alium transphere potest quam ipse habet (nikto nemôže na iného previesť viac práv než má on sám) časť KN - C parcely č. XXXXX/X predstavujúcu novovytvorenú KN-C parc. č. XXXXX/XX kúpnu zmluvou registrovanú bývalou Správou katastra Tvrdošín pod V 541/2006, zapísanú do KN pod PVZ 31/06 a rovnako ani táto právna predchodkyňa nemohla nadobudnúť výlučne vlastníctvo k tejto parc. č. XXXXX/XX Dohodou o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva registrovanou bývalou Správou katastra Tvrdošín, pod V 228/04 - PVZ 100/04, na základe čoho tieto právne úkony sú v časti prevodu časti pozemku predstavujúcom novovytvorenú KN-C parcelu č. XXXXX/XX s poukazom na ust. 37 od.s 2 OZ od počiatku absolútne neplatné, pričom platnosť týchto právnych úkonov žiadal posúdiť s poukazom na § 135 O.s.p. (účinného do 30.06.2016) ako otázku predběžnú.

7. Naliehavý právny záujem na určovacej žalobe žalobcovia odôvodnili tým, že jedine určením, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom žaloby, a ktorá v súčasnosti podľa zápisu v katastri nehnuteľností svedčí v prospech žalovaných 1/ až 3/ sa vyrieši právna neistota medzi stranami sporu a účastníkmi právneho vzťahu. Žalobcovia 1/ až 3/ ako právni nástupcovia - potencionálni dedičia po neb. I. B. majú zároveň naliehavý právny záujem na určení spoluvlastníckeho podielu X/X-iny k predmetnému pozemku, nakoľko tento nehnuteľný majetok môže byť prejednaný v dedičskom konaní po menovanom podľa ust. § 175x ods. 1 O.s.p. (účinný do 30.06.2016). Z predložených rozhodnutí o dedičstve, sp. zn. D/1459/92, IIDnot/129/93 a D 1697/93, IIDnot/510/93 vyplýva, že jedinou právnou nástupkyňou poručiťela bola jeho dcéra Q. I., rod. B. Menová zomrela XX.XX.XXXX, pričom na základe Osvedčenia o dedičstve vydanom JUDr. Helenou Machajovou, notárkou so sídlom v Dolnom Kubíne, v dedičskom konaní sp. zn. D152/2000, IIDnot/56/00 zo dňa 30.10.2000 jej jedinými právnymi nástupcami - deťmi sú žalobcovia 1/ až 3/.

8. Vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele X/X-iny titulom reálnej delby nebolo predmetom dedičského konania po I. B., preto patrí do dedičstva po menovanom a to so stavom ku dňu jeho smrti. Vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti ešte v pôvodnom pozemno-knižnom stave v podiele X/ X-iny bolo predmetom dodatočného dedičského konania po neb. I. B., kedy ho nadobudla Q. I., rod. B. a následne v pk stave v podiele X/X-iny ho táto vyššie uvedenými darovacími zmluvami previedla (pôvodnému) žalobcovi 1/, ktorý je vlastníkom spornej nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele X/X-iny (patrí do jeho dedičstva).

9. Strana žalobcov tvrdila, že sporné nehnuteľnosti vznikli v právnom stave z pôvodnej pk parc. č XXXX evidovanej v pk prot. č. XXXX k.ú. I., t.j. tej jej časti, ktorej sa zápis geometrického plánu pod Čd 798/19 nedotkol, keď zároveň v rámci pk prot. č. XXXX k.ú. bol zachovaný intabulačný princíp. Poukazovali na to, že pk parc. č. XXXX mala časť, ktorá bola knihovaná v pk prot. č. XXXX (predtým XXX) k.ú.

I. a druhú časť knihovanú v pk prot. č. XXX k.ú. B., čo deklaruje aj nimi predložená kniha došlých podaní na OS Trstená z roku 1919, z ktorej vyplýva, že pri listine prijatej pod č. XXX v roku XXXX išlo o prevod vlastníckeho práva, predmetom ktorého bol iba prot. č. XXX k.ú. B.. Pk prot. č. XXX nebol predmetom tohto právneho úkonu, z ktorého dôvodu sa táto zmena nemohla dotknúť aj časti pk parc. evidovanej v prot. č. XXX k.ú. I.. Poukazovali aj na zápisy v pozemnostných hárkoch č. XXX a XXXX k.ú. I., kde sú zapísané katastrálne užívacie parc. č. XXXXXa XXXXX, ktoré hárky odkazujú, že ide o majetok zapísaný v pk prot. č. XXXX a k týmto tvrdeniam predložili ZP č. 11/2019 vypracovaný pre účely (obdobného) konania vedeného na súde. Právni predchodcovia žalobcov sporné nehnuteľnosti držali a užívali, teda nadobudli vlastnícke právo z titulu vydržania a to ešte podľa uhorského obyčajového práva, pretože žalobcovia a ich právni predchodcovia, vzhľadom na všetky okolnosti, najmä uzatvorenú kúpnu zmluvu z roku 1937, boli dobromyseľný, kúpna zmluva bola intabulovaná do pozemkovej knihy, a preto nemali dôvod pochybovať o tom, že parcelu, ktorú týmito prevodmi nadobúdali a aj užívali, že im nepatrí. Aj v prípade, ak by sa ukázala kúpna zmluva absolútne neplatná, vlastnícke právo na základe vydržania nadobudli ich právni predchodcovia - výluční vlastníci (X/X) - X. O. s B. O., ktorí boli zapísaní ako výluční vlastníci pk parc. č. XXXX v prot. č. XXX k.ú. I., pod O a O a preukázateľne mali parc. č. XXXXX a XXXXX v lúke „S.“ a „S.“ v držbe užívaní, čo mal deklarovať výpis z pozemnostného háрку č. XXX k.ú. I.. Toto vlastnícke právo so započítaním držby právneho predchodcu nadobudli po uplynutí 32-ročnej vydržacej doby, počítanej odo dňa nadobudnutia manželmi O. - v roku XXXX. I. B., do ktorého dedičstva majú patriť žalované pozemky, kúpnu zmluvou z 27.10.1937 nadobudol od manželov O. už nimi vydržané vlastnícke právo.

10. Strana žalovaných so žalobou nesúhlasila a poukazovala na to, že v čase nadobudnutia sporných pozemkov žalobcovia pozemky neužívali, pozemky predstavovali lúky, ktoré v čase kúpy boli zanedbané - porastené drevinami, pričom po kúpe, čo bol dlhodobjší proces, sa rozhodli vybudovať rekreačné chaty, pred výstavbou ktorých museli vybudovať prístupové cesty, na ktorých budovaní sa podielali spoločne so žalobcami. Títo im nikdy nepovedali, že budujú na ich pozemkoch. Neskôr, po znaleckom dokazovaní poukazovali na to, že zo záverov posudkov vyplýva, že pk parc. č. XXXX, od ktorej žalobcovia odvodzujú vlastnícke právo ich právnych predchodcov s ohľadom na jej zápis v pk prot. č. XXX (neskôr XXXX) k.ú. I., zanikla v roku 1919 na základe listiny a GP č. Čd 798/19. Táto zmena vyplýva z grafickej časti pozemkovej knihy pk mapy. Pre k.ú. I. iná pk mapa, z ktorej by mohol vyplývať iný záver, neexistuje. Prípadne prevody pk parc.č. XXXX po roku XXXX sú neplatnými právnymi úkonmi, ktoré sa opierajú o zrejmy omyl - nesprávny zápis pk parc. č. XXXX v pk prot. č. XXX (XXXX) k.ú. I.. Namietali tiež nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov a aj nedostatok naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov O. O., Q. E., O. F., Q. O., vykonal dokazovanie znaleckom posudkom č. 9/2018 a jeho dodatkom č. 23/2019 vypracovaným Ing. Jozefom Polkom, znalcom z odboru Geodézia a kartografia, oboznámil sa s obsahom kópie znaleckého posudku č. 11/2019 vypracovaného znalcom Ing. Jánom Šimúnom a obsahom znaleckého posudku č. 6/2014 predloženého žalovanými a obsahom listín tvoriacich súčasť spisu, pričom zistil tento skutkový a právny stav.

12. Žalovaní 1/ až 3/ nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti pozemku C KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XX XXX m² v podiele X/X-účasti k celku predtým evidovanej na LV č. XXX k.ú. R. na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 09.05.2006 v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 22.06.2006, registrovanej bývalou Správou katastra Tvrdošín pod V/541/2006 od predávajúcej, ktorou bola Z. P., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G., K. č. XXXX/XX.

13. Predávajúca Z. P., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G., K. č. XXXX/XX nadobudla výlučné vlastníctvo k prevádzanej (scudzovanej) nehnuteľnosti na základe Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 20.02.2004, pričom vklad vlastníckeho práva bol povolený Správou katastra Tvrdošín pod V 228/2004. Účastníkmi dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva okrem Z. P., rod. B. boli aj ostatní podieloví spoluvlastníci a to X. F., bytom Z. I. XXX a U. V., rod. F., bytom Z. I. č. XX. Predmetom dohody bolo vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam - pozemkom, zapísaných v PK prot. č. XXX k.ú. B., pod A1, r.č. 1, parc. č. XXXX/c, XXXX/c, XXXX/c - lúka o výmere X katastrálnych jutár XXX štvorcových siah, ktorých vlastníctvo bolo zapísané na (hluchom) LV č. XXX, pod B1 na meno X. F. v XX/XX-inách úč. a pod B2 na meno U. V., rod. F. v XX/XX-inách úč. a pod B5 na meno Z. P., rod. B. v XX/XX-iných účasti. Vyporiadované nehnuteľnosti

boli zidentifikované geometrickým plánom vyhotoveným Ing. Pavlom Dibdiakom, Geodézia a kartografia so sídlom Obrancov mieru, Dolný Kubín zo dňa 10.07.2003, pod č. 140/2003, ktorý bol úradne overený Správou katastra Tvrdosín dňa 24.07.2003, pričom tento zidentifikoval vyporiadované nehnuteľnosti tak, že im zodpovedali C KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XXXX mX, parc. č. XXXXX - ttp o výmere XXXX m2 a parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XX XXX m2. Geometrický plán bol zároveň súčasťou Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Účastníci dohody sa vyporiadali tak, že X. F. a U. V. rod. F. sa stali podielovými spoluvlastníkmi novovytvorených C KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XXXX m2, parc. č. XXXXX - ttp o výmere XXXX m2, každý v podiele X-ica účasti a Z. P., rod. B. sa stala výlučnou vlastníčkou novovytvorenej C KN parc. č. XXXXX/X - ttp XX XXX m2. Na základe tejto dohody bolo zapísané vlastnícke právo k C KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XX XXX m2 na LV č. XXX k.ú. R., v prospech Z. P. v X/X-ine účasti k celku.

14. Súd ďalej zistil, že zápisu predávajúcej Z. P. ako vlastníčky na (hluchý) LV č. XXX odkazujúci na pk prot. č. XXX k.ú. B. došlo z dôvodu, že ako (spolu) vlastníčka bola evidovaná v pk prot. č. XXX a to na základe rozhodnutia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. D/635/2001, III Dnot/158/01, podľa ktorého sa Z. P. stala dedičkou tam zapísaných nehnuteľností po poručiťke H. Q., rod. M., zomr. XX.XX.XXXX, v podiele X/XX-ín účasti k celku. A taktiež na základe rozhodnutia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 5D/536/2002, IIDnot/163/2002 zo dňa 03.12.2002 sa stala (spolu) vlastníčkou nehnuteľností po poručiťke F. M., zomr. XX.XX.XXXX v podiele X/XX-inách účasti k celku, spolu XX/XX-inách účasti, v ktorom podiele bola potom evidovaná ako vlastníč pod B5 v pk prot. č. XXX k.ú. B..

15. Ohľadom predmetu prevodu na žalovaných 1/ až 3/ z predávajúcej Z. P. súd zistil, že pk parc. č. XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c boli vytvorené na základe geometrického plánu, ktorého zápis prebehol pod Čd/798/1919 - (podľa nižšie uvedeného zistenia), v dôsledku čoho boli potom zapísané do pk prot. č. XXX k.ú. B. pod A1, r.č. 1, m. č. XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c ako lúka pusta „R.“, B. S. o výmere X katastrálnych jutár a XXX štvorcových siah (XX XXX m) z prot. č. XXX k.ú. B. v prospech doterajších vlastníkov, t.j. pod B1 X. Q. v podiele XX/XX-in, B2 F. M. a B3 H., obe v podiele X/XX, t.j. každá v podiele X/XX-in účasti k celku. Následne na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 27.06.1918 sa vlastnícke právo zapísané pod B1 na meno X. Q., previedlo na Q. F., rod. Q. zapísanú pod B4 v podiele XX/XX-in a následne na základe odstupnej listiny zo dňa 10.10.1947 na podiel Q. F., rod. Q. o veľkosti XX/XX pod O bolo vložené vlastnícke právo v prospech X. F., pričom tento prevod je zapísaný pod O pk prot. č. XXX k.ú. B..

XX. Ján F., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX, pričom na základe rozhodnutia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín pod sp. zn. D/332/94, Dnot 114/94 zo dňa 27.05.1995 nadobudli jeho podiel o veľkosti XX/XX dedičia - X. F. a U. V., rod. F., obaja rovným dielom po XX/XX-iných účasti k celku. A títo dvaja dedičia sa potom spolu s Z. P. stali pozemno-knižnými podielovými spoluvlastníkmi pk parc. č. XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c, keď potom dňa 20.02.2004 uzatvorili Dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, na základe ktorej, ako už vyššie konštatoval, sa Z. P. stala výlučnou vlastníčkou pozemku zobrazeného ako C-KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XX XXX m2 (a od nej sporné nehnuteľnosti), ktorý previedla (predala) žalovaným 1/ až 3/ podľa kúpnej zmluvy registrovanej pod V XXX/XX.

17. K zápisu pôvodných pk parcel č. XXXX, XXXX a XXXX súd zo ZP č. 6/2014, ZP č. 9/2018 a ZP č. 11/2019 zistil, že tieto pk parcely boli evidované v pk prot. č. XXX k.ú. B., pričom dňa 22.09.1919 došlo k zápisu geometrického plánu pod Čd/798/19, v zmysle ktorého došlo k rozdeleniu parcel č. XXXX, XXXX a XXXX a k prevedeniu zápisov nasledovne;

- pk parcely č. XXXX/a, XXXX/a a XXXX/a o rozlohe X jutár XXX štvorcových siah (XX XXX m2) sa zapísala do novovytvoreného pk prot. č. XXX k.ú. B. (neskôr jej bolo pridelené č. XXX/a)

- pk parcely XXXX/c, XXXX/c, XXXX/c o rozlohe X jutár a XXX štvorcových siah (XX XXX m2) sa zapísala do novovytvoreného pk prot. XXX vo B.

- pk parcely XXXX/b, XXXX/b a XXXX/b o výmere X jutár XXX štvorcových siah (X XXX m2) zostali zapísané pk prot. č. XXX k.ú. B., o čom svedčí zápis pod O pk prot. č. XXX k.ú. B. a to na podiel X. Q. v podiele XX/XX-inách, kde sa zapísalo vlastnícke právo v prospech X. S. a jeho manželky B., rod. F..

18. Obdobne aj v pk prot. č. XXX/a sú pkn parc. č. XXXX/a, XXXX/a a XXXX/a spolu o výmere X kat. jutár XXX siah (XX XXX m2) zapísané dňa XX.XX.XXXX, číslo XXX, t.j. podľa Čd/XXX/XX. V prot. č. XXX sú zapísané pkn parc. č. XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c, spolu o výmere X kat. jutár a XXX siah (v prepočte XX XXX m2) dňa 22.09.1919, č. XXX - t.j. rovnako na základe Čd/798/19.

19. V podstate tieto okolnosti ani neboli sporné, keď obe strany zhodne tvrdili, že zápisom Čd/798/19 došlo k rozdeleniu pk parc. XXXX, XXXX a XXXX na XXXX/, XXXX a XXXX/a, b, a c, avšak strana žalobcov tvrdila, že časť pk parc. č. XXXX zostala vedená v pk prot. č. XXX (neskôr XXXX) k.ú. I. naproti tomu strana žalovaných tvrdila, že rozdelením (podlomením) týchto pk parc. XXXX, XXXX a XXXX vedených pôvodne v pk prot. č. XXX k.ú. B. a súběžne v prot. č. XXX k.ú. I., zápisom Čd/798/19 došlo k zániku pk parc. č. XXXX.

20. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné vyriešiť, či rozdelením pk parc. č. XXXX, XXXX a XXXX a ich podlomením na XXXX, XXXX a XXXX/a, b/, a c/ došlo k zániku pk parc. XXXX pôvodne vedenej v pk prot. č. XXX v k.ú. B. jej odpísaním do nových pk prot. č. XXX/a, XXX a v časti ponechaním zápisu v pk prot. č. XXX k.ú. B. alebo nie, práve preto, že určitá časť tejto parcely vedená v pk prot. č. XXX k.ú. I. (neskôr XXXX k.ú. I.) zostala zachovaná, keďže bol zachovaný jej intabulačný princíp.

21. V tejto súvislosti súd vykonal aj znalecké dokazovanie, pričom z obsahu ZP č. 9/2018 zistil, že v popisných údajoch operátu pozemkovej knihy pred rokom 1919 (t.j. pred zápisom Čd/798/1919) bola podvojná evidencia parcely XXXX a to v prot. č. XXX k.ú. B. a aj v prot. č. XXX (neskôr XXXX) k.ú. I.. Po roku 1919 sa zápisom Čd/798/1919 pk parc. č. XXXX, XXXX a XXXX rozdelili na XXXXa/, XXXX/ a a XXXX/a, XXXX/b, XXXX/b a XXXX/b a pk parc. č. XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c. V pk prot. č. XXX (XXXX) k.ú. I. nebola táto zmena zaznamenaná, z ktorého dôvodu v pk prot. č. XXX zostala pk parc. č. XXXX naďalej evidovaná. Podľa záverov tohto znaleckého posudku jej zániku má svedčiť aj výmera, keď pk parc. č. XXXX pred rokom 1919 mala výmeru X jutár XXXX siah, pk parc. č. XXXX mala výmeru X jutár XXX siah a pk parc. č. XXXX mala výmeru X jutro XXX siah, čo spolu predstavuje XX jutár a XXX siah. Po zápise Čd/XXX/XX a vzniku pk parc. XXXXa/, XXXX/a a XXXX/a, XXXX/b, XXXX/b a XXXX/b a pk parc. č. XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c a mali tieto výmeru XX jutár XXX siah, z čoho má byť zrejmé, že celá výmera parcel XXXX, XXXX a XXXX, bola prerozdelená do novovzniknutých (podlomených) parcel XXXX, XXXX, XXXX/a, b, a c/, a preto pôvodné pk parc. XXXX, XXXX, XXXX zanikli. Zániku týchto pk parc. XXXX, XXXX a XXXX má nasvedčovať aj to, že v mapovom operáte do roku 1919 boli zakreslené pk parc. XXXX, XXXX a XXXX a po roku 1919 (t.j. po zapísané GP - pod Čd/798/19) boli do pozemkovoknižnej mapy zakreslené už len pk parc. č. XXXX, XXXX a XXXX/a, b/, c/, pričom pk parc. č. XXXX sa po roku 1919 v pozemkovoknižnej mape nenachádza.

22. Rovnaké závery boli zistené aj obsahom ZP č. 6/2014 vyhotoveného Ing. Annou Šobichovou, z ktorého vyplýva, že pk parc. č. XXXX bola v rámci pozemkovej knihy k.ú. B. evidovaná len jedna (pri každom zápise je rovnaká aj jej výmera), vlastnícke právo k nej bolo pôvodne zapísané v prot. č. XXX k.ú. I. (ako sa to uvádza v pomocnom prot. č. XXX k.ú. B.), zápis je prečiarknutý a nahradený zápisom s odkazom na protokol č. XXX k.ú. B.. V parcelnom registri pozemkovej knihy pre k.ú. B. je tak hodnoverne preukázaná postupnosť zápisov ohľadne evidovania vlastníckeho práva k pozemku pk parc. č. XXXX, vedenom v jednotlivých pk prot. k.ú. I. a v k.ú. B.. Znalkyňa ďalej konštatovala, že došlo k chybnému zápisu v prot. č. XXX (XXXX) k.ú. I. dňa 01.09.1936, pretože táto parcela č. XXXX už nemohla byť zapísaná, keďže bola celá zrušená, nakoľko geometrickým plánom z 22.09.1919 (Čd/798/19) sa novovytvorili na pk parc. č. XXXX/a, XXXX/a a XXXX/a, XXXX/b, XXXX/b a XXXX/b a XXXX/c, XXXX/ c, XXXX/c a tomuto zodpovedá aj zákres v pozemno-knižnej mape. V roku 1936 tak došlo k chybnému zápisu pkn parc. č. XXXX do pk prot. č. XXXX k.ú. I., pretože už neexistovala a uvedené bolo spôsobené dvojakou evidenciou parcely v k.ú. B. a v k.ú. I.. Znalkyňa ešte predtým konštatovala, že základnou pôvodnou evidenciou pozemkov v k.ú. R. (predtým k.ú. B.) bola pozemková kniha pre katastrálne územie B., kde boli evidované všetky pozemky v parcelnom registri katastrálneho územia B.. Z dôvodu, že viaceré pozemky boli vo vlastníctve občanov obce I., bol v tejto evidencii katastrálneho územia B., založený pomocný protokol č. XXX, v ktorom sú evidované protokoly k.ú. I. a v nich je zapísané vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sa nachádzali v pôvodnom katastrálnom území B.. Protokol č. XXX je pomocná pozemno-knižná vložka, ktorá informuje v akých protokoloch, pozemno-knižných vložkách sa jednotlivé parcele nachádzajú a v akých podieloch.

23. Zo záveroch oboch týchto posudkov však vyplýva, že C KN parc. č. XXXXX/X k.ú. R. zodpovedá pôvodným pozemno-knižným parcelám č. XXXXc, XXXX/c a XXXXc/ k.ú. B., teda tým, ktorých pôvodnou pozemno-knižnou spoluvlastníčkou bola aj predávajúca Z. P., rod. B..

24. Pokiaľ ide závery týkajúce sa zániku pk parc. č. XXXX z pk prot. č. XXX k.ú. B. zápisom geometrického plánu dňa 22.09.1919 pod Čd/798/19, tieto vyplývajú aj zo ZP č. 11/2019 - Ing. Jána Šimúna, ktorý (na str.10) konštatoval, že v pozemkovoknižnej mape k.ú. B. boli do roku 1919 (Čd/798/19) zakreslené pk parc. č. XXXX, XXXX a XXXX a po roku 1919 boli zakreslené len parcely č. XXXX/a, XXXX/a, XXXX/a, XXXX/b, XXXX/b a XXXX/b a XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c, pričom pk parc. č. XXXX sa v pk mape po roku XXXX nenachádza, no napriek tomu zostala zapísaná v pk prot. č. XXX k.ú. I.. Na základe Čd/1215/1936 z 01.09.1936 došlo k preneseniu pk parc. č. XXXX do nového pk prot. č. XXXX k.ú. I., kde boli vykonané ďalšie zápisy a prevody týkajúce sa tejto parcely, teda bol zachovaný „intabulačný princíp“.

25. Z uvedeného je zrejmé, že hoci pk parc. č. XXXX v mapovej (grafickej) evidencii zanikla, zostala ale zachovaná v popisnej evidencii, z ktorého dôvodu bol zachovaný intabulačný princíp (zápis prevodu vlastníckeho práva) chronologickým radom až k vlastníctvu v prospech právnych predchodcov žalobcov 1/ až 5/. Zároveň zánikom pk parc. č. XXXX v popisnej evidencii a zápisom rozdelených (podlomených) pk parcel do novovzniknutých protokolov a v zostatku ponechaním zápisu v pôvodnom protokole k.ú. B., prebiehal na druhej strane intabulačný princíp v prospech pozemno-knižných vlastníkov chronologickým radom až k právnym predchodcom, od ktorých kúpnu zmluvou nadobudli vlastníctvo žalovaní 1/ až 3/.

26. Výpovedami žalobcov mal súd preukázané, že lúku „S.“ užívala rodina Q. I. a pred ním rodina jeho manželky (a jedinej dedičky) I. B. a to hlavne pred vznikom družstva. Žalobkyňa 1/ Q. I. potvrdila, že rodina jej muža Q. I. lúky v „S.“ kosila a kosil ich aj I. B. do času, kým ich nedal svojej dcére a matke jej muža - Q. I., rod. B. a potom ich kosili spolu s ňou. Po dobu 50 až 52 rokov pozemky neužíval nikto iný. Žalobkyňa 2/ P. S. - dcéra Q. I. potvrdila, že s otcom aj starým otcom - I. B. odjakživa chodili lúky kosiť a kosili ich až kým nebolo založené družstvo. Rodina jej otca lúky užívala prakticky do roku 1975. Žalobca 3/ V. I. potvrdil, že s jeho neb. otcom Q. I. chodil na lúky v „S.“ a neskôr, už keď bol ženatý, chodili trhať náletové dreviny - smrečky. Žalobkyňa A. S. - sestra Q. I. potvrdila, že chodili s bratom a otcom kosiť lúky v „S.“ a to aj tak, že chodili pomáhať ešte starým rodičom hrabať seno, neskôr, keď dedo zomrel, chodili pomáhať jej bratovi Q.. Zhodne zároveň potvrdili, že spory pri užívaní neboli, lúku S. užívala rodina S. a tiež to, že v súčasnosti sú na lúkach postavené chaty, resp., že lúka „S.“ sa nachádzala blízko hlavnej cesty v R..

27. Aj výsluchmi v konaní vypočutých svedkov (navrhnutých stranou žalobcov) súd zistil, že lúky v „S.“ pred založením družstva užívala rodina Q. I.. W. O. O. potvrdil, že jeho otec a aj on (pokiaľ nešiel na vojnu) chodili pomáhať Q. I. kosiť lúky v „S.“ v R.. Lúku musel kosiť aj I. B., do ktorého rodiny sa Q. I. priženil a tento ju kosil až do založenia družstva. Svedok Q. E. rovnako potvrdil, že Q. I. st., a Q. I. ml. chodil pomáhať kosiť lúky v „S.“ a bolo to v období, kým nenastúpil na vojnu, po návrate z vojny pomáhať nechodili, pretože „prišlo“ družstvo. Svedok O. F. potvrdil, že deda I. a jeho neb. syna Q. I. videl kosiť lúky v S. asi do 70-tych rokov a videl ich preto, lebo v blízkosti choval kravy a ako lesník pôsobil v R..

28. Užívaniu nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalobcov 1/ až 5/ svedčia aj zápisy v pozemnostných hárkoch č. XXX a č. XXXX pre k.ú. I., v ktorých sú zapísané katastrálne užívacie parc. č. XXXXX a XXXXX, a ktoré výslovne odkazujú, že ide o majetok zapísaný v pk prot. č. XXXX. Z uvedeného dôvodu súd zobral za základ pre svoje skutkové a právne závery, závery ZP č. 11/2019 vypracovaného Ing. Jánom Šimún, keďže tieto sú ďalej podporené aj absenciou zápisu Čd/798/19 v knihe došlých podaní Okresného súdu Trstená v roku 1919, kde sa síce nachádza zápis pod č. XXX, avšak tento sa dotýkal prevodu vlastníckeho práva, predmetom ktorého bol iba prot. č. XXX k.ú. B.. A hoci je pravdou, že pozemnostné hárky potvrdzovali len užívanie a nie vlastnícke vzťahy, vzhľadom na to, že pk parc. č. XXXX bola pôvodne zapísaná v pk prot. č. XXX a XXX k.ú. I. ako v hlavnej pozemkovej knihe, zápisom do ktorej sa nadobúdalo vlastnícke právo, keď vecný (parcelný) register a osobný register (zoznam vlastníkov) boli len pomocnými registrami, bolo nutné prijať záver, že časť pk parc. č. XXXX zostala evidovaná v pk prot. č. XXX (neskôr XXXX) k.ú. I..

29. Žalovaní 1/ a 3/ vypovedali, že nehnuteľnosti nadobudli v dobrej viere a domnievali sa, že vyvinuli aj náležitú starostlivosť a opatnosť pri zisťovaní vlastníctva. Kúpnu zmluvu, na základe ktorej pozemky nadobudli spisovala osoba s právnym vzdelaním - advokát, pozemky kupovali cez realitnú kanceláriu, ktorá má preveriť evidenčný stav so skutočným stavom, s predávajúcou si prezerali ňou predložené listiny vlastníctva a geometrické plány, v čase kúpy pozemky predstavovali hustý lesný a trávnatý porast (a toto tvrdenie bolo potvrdené aj prehlásením Ing. Pavla Dibdiaka vyhotovujúce ZP č. 140/03, žalovaný

3/ aj tým, že jeho manželka pracovala na stavebnom úrade, kde im preverili vlastnícky stav a okrem toho bola bývalou pracovníčkou katastra, z ktorého dôvodu všetky podklady pred kúpou riadne zisťovali. Obaja tiež zhodne potvrdili, že do nehnuteľnosti investovali značné finančné prostriedky (odkúpenie pozemkov pod prístupovú cestu, vybudovanie mosta, vybudovanie cesty, privedenie elektriny, ktorá sa viedla cez pozemok žalobcu 3/ a vybudovanie kanalizácie), čo bolo dlhodobý pricom, pričom pred ich zhodnotením sa najskôr kúpené pozemky aj s ostatnými susediacimi vlastníkmi - medzi nimi aj s I., snažili vyčistiť (dať do poriadku). Následne vybuďovali chaty, pričom v priebehu tohto obdobia ich nikto neupozornil, že budujú na pozemku žalobcov, resp. ich právnych predchodcov a to ani vtedy, keď za súhlasu žalobcov zriadili vecné bremeno v práve prechodu. Žalovaný 3/ potvrdil, že počas obdobia výstavby chát chodili pomáhať aj žalobca 3/ V. I. a aj jeho neb. otec Q. I., t.j. na budovaní sa zúčastnili. Týmto tvrdeniam nasvedčuje aj kópia listiny - Zmluva o zriadení vecného bremena, v ktorom zmluvnom vzťahu ako povinní z vecného bremena vystupovali aj títo žalobcovia. Už z toho je zrejmé, že všetci (aj žalobcovia) postupovali v dobrej vôli a nikto si voči druhého nároky nerobil. Počas konania o vydanie stavebného povolenia žalobcom boli doručované listiny, proti ktorým nikdy nepodali žiadne opravné prostriedky obsahujúce námietky a zásah do vlastníctva. Pozemky od ich kúpy do podania žaloby užívali v dobrej viere bez obáv, že by niekto voči nim uplatňoval nárok, že mu nimi kúpené pozemky patria. Ohľadom výpovedí svedkov zhodne potvrdili, že svedkov pred výpoveďou videli pozemky ohliadať a mali počuť ako sa hovorilo odkiaľ - pokiaľ sa pozemky užívali.

30. V zhode s tvrdeniami žalovaných 1/ a 3/ je výpoveď svedka Q. O. potvrdzujúca charakter predmetu kúpy v čase jeho kúpy - lúka „S.“ bola zarastená tzv. mláďnikmi - mladými stromčekmi a napokon uvedené potvrdzoval aj žalobca 3/. Potvrdil tiež to, že pred výstavbou musel zriadiť vecné bremeno v práve prechodu, ktoré získal od neb. Q. I., o čom sa spísala zmluva, zhodne tiež potvrdil, že žalobca 3/ V. I. mu pomáhal pri výstavbe cesty, na ktorej sa podieľali aj žalovaní 1/ a 3/.

31. Vo vzťahu k žalobcom súd zistil, že na základe darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 21.06.1994 medzi darkyňou Q. I., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX a obdarovaným pôvodným žalobcom 1/ - Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, bol povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaných ako pozemok, zapísaný v pozemkovej knihe pre k.ú. I., v pk prot č. XXXX pod A I r.č. X parc. č. XXXX - roľa o výmere XX XXX m², sem patrí viď prot. č. XXX k.ú. B., pod B6 ešte na meno I. B. v X/X-ine, avšak na základe Rozhodnutia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín č. D/1459/92, IIDnot/129/93 jej vlastnícky patriace a zapísané na jej meno na LV č. XXXX k.ú. I. v X/X-ine účasti. Vklad vlastníckeho práva bol povolený Správou katastra Tvrdošín pod V 847/94 dňa 01.07.1994. Zo spisu V 1804/95 ďalej vyplýva, že dňa 14.06.1995 bola uzatvorená darovacia zmluva, ktorej vklad bol povolený pod V 1804/95 dňa 25.11.1996, na základe ktorej Q. I., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. 95 ako darujúca darovala Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XX nehnuteľnosti, ktoré boli špecifikované ako pozemok, zapísaný v pozemkovej knihe pre k.ú. I. v prot. č. XXXX pod A I r.č. 1, parc. č. XXXX roľa o výmere XX XXX m², sem patrí úč. viď prot. č. XXX k.ú. B. pod B3 ešte na meno I. B. v X/X- ine účasti, avšak na základe Rozhodnutia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín D/1697/93, IIDnot 510/93 jej vlastnícky patriace v X/X-ine. Pôvodný žalobca 1/ Q. I., nar. XX.XX.XXXX ako obdarovaný získal titulom daru podiel na nehnuteľnosti evidovanej v prot. č. XXXX pod A I r.č. 1, parc. č. XXXX - roľa o výmere XX XXX m², spolu o veľkosti X/X-ín (V XXXX/XX - X/X-ina + V XXX/XX - X/X-ina).

32. Skutočnosť, že darkyňa Q. I., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XX bola jedinou dedičkou (dcérou) I. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. preukazuje právoplatné Rozhodnutie o dedičstve po poručiťovi I. B. Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. D/1459/92 zo dňa 21.10.1993 (čl.10) a D/1697/93 zo dňa 22.08.1994 (čl.21). Po menovanej dedičke a darkyni Q. I., r. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX, zomr. XX.XX.XXXX bolo prejednané dedičstvo pod D/152/000, DnotIII 56/00, pričom ako dedičia v I. dedičskej skupine boli povolaní dedič Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX (pôvodný žalobca 1/), Q. B., r. I., nar. XX.XX.XXXX, E. XX (žalobkyňa X), Emília S., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX (žalobkyňa 3).

33. Žalobca 1/ - Q. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX (úmrtný list - čl.227), pričom ako dedičia v I. dedičskej skupine prichádzajú do úvahy Q. I., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, P. S., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX a V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX.

34. Žalobkyňa 4a/ je právnym nástupcom neb. žalobkyne 4/ Q. B., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, zomr.XX.XX.XXXX je v zmysle dedičského rozhodnutia sp. zn. 7D/12/2019, Dnot 12/2019 P. Z., rod. B., nar. XX.XX.XXXX.

35. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

36. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

37. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

38. Podľa § 129 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

39. Podľa § 130 ods. 1, 2 a3 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby. Oprávnený držiteľ má voči vlastníkovi nárok na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil na vec po dobu oprávnenej držby, a to v rozsahu zodpovedajúcom zhodnoteniu veci ku dňu jej vrátenia. Obvyklé náklady súvisiace s údržbou a prevádzkou sa však nenahrádzajú.

40. Podľa § 134 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

41. Ešte pred samotným ustálením skutkového a právneho stavu sa súd zaoberal, či je vo veci daný naliehavý právny záujem a dospel k záveru, že tento je daný, pretože vyhovením žalobe by žalobcovia 1/ až 5/ získali podklad k prejednaniu dedičstva po ich právnom predchodcovi I.J. a Q. I.. V ďalšom sa zaoberal právnym posúdením veci.

42. V danom prípade bolo vlastníctvo nadobudnuté na základe (kúpnej) zmluvy, preto sa na takúto zmluvu vzťahuje jedna zo základných zásad súkromného práva, a to zásada „nemo plus iuris ad alium transfere potest, quam ipse habet“ (nikto nemôže previesť viac práv, než má sám). Táto zásada chráni vlastnícke právo skutočného („pravého“) vlastníka. Jej uplatnenie znamená, že platne nemôže nadobudnúť vlastnícke právo právny nástupca, ak subjekt, od ktorého odvodzuje (derivatívne) svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, toto právo nikdy nenadobudol, a teda ho ani nemohol ďalej platne previesť (I. ÚS 50/10).

43. Aj keď dôsledkom vyplývajúcim z tejto zásady je nemožnosť nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti od nevlastníka, nemožno vylúčiť situáciu, keď proti princípu ochrany práva pôvodného vlastníka bude pôsobiť princíp ochrany dobrej viery nového nadobúdateľa. V súvislosti s riešením kolízie týchto princípov je súd názoru, že ochranu skutočného vlastníka, zaručovanú zásadou „nikto nemôže previesť viac práv, než má sám“ možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa len celkom výnimočne, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol (nálež Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3314/11 z 02.10.2012). Dobrá viera musí byť pritom hodnotená veľmi prísne, pričom poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. Poskytnutie

tejto ochrany sa vo svojich dôsledkoch prejaví ako možnosť dobromyseľného nadobúdateľa pokračovať v oprávnenej držbe.

44. O dobrú vieru ide vtedy, ak nadobúdateľ nehnuteľnosti ani pri vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú možno od neho s ohľadom na okolnosti a povahu prípadu požadovať, nemal, prípadne nemohol mať (z hľadiska kritéria priemerne obozretného jedinca) dôvodné pochybnosti o tom, že v skutočnosti subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaný v katastri (evidencii) nehnuteľnosti, takéto právo nesvedčí.

45. V prejednávanej veci zistený skutkový stav dobrú vieru žalovaných (posudzujúc ju prísne) konštatovať umožňuje. Žalovaní nadobudli vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 09.05.2006v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 22.06.2006 od predávajúcej Z. P., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G., K. XXXX/XX a táto nehnuteľnosť bola zapísaná na LV č. XXX k.ú. R.. Jej vklad bol povolený dňa 25.05.2006 vtedajšou Správou katastra Tvrdošín pod V 541/06. Súčasťou kúpnej zmluvy nebol žiaden technický podklad vyhotovený formou geometrického plánu obsahujúceho písomnú a grafickú identifikáciu scudzovanej/prevádzanej nehnuteľnosti. K zápisu kúpnu zmluvou prevádzanej nehnuteľnosti C KN parc. č. XXXXX/X, došlo na základe geometrického plánu č. XXX/XXXX, vyhotovenom dňa 10.07.2003 geodetom Ing. Pavlom Dibdiakom, úradne overeným dňa 24.07.2003 pre účely uzavretia Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Túto Dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva uzatvorili pozemno-knižní spoluvlastníci okrem predávajúcej Z. P., rod. B., bytom K. XXXX/XX, K. G. aj U. V., rod. F., bytom Z. I. č. XXX a X. F., bytom Z. I. č. XXX. F. plán, ktorý tvoril technicky podklad pre dohodu písomne a graficky identifikoval nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PK prot. č. XXX k.ú. B., pod AI, r.č. 1, parc. č. XXXX/c, XXXX/c, XXXX/c - lúka o výmere X kat. jutár XXX štvorcových siah, ktorým zodpovedali novovytvorené C KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XXXX mX, parc. č. XXXXX - ttp o výmere XXXX m2 a C KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XX XXX m2, pričom podľa dohody o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva sa výlučnou vlastníčkou C KN parc. č. XXXXX/X - ttp o výmere XX XXX m2 stala predávajúca Z. P., rod. B..

46. Zapísaný geometrický plán pritom (sčasti) nesprávne graficky a popisne identifikoval nehnuteľnosti, čo bolo potvrdené nielen ZP č. 9/2018 Ing. Jozefa Polku, ale aj ZP č. 11/2019 - Ing. Jána Šimúna (sp. zn. 10C/60/2013). Podľa ZP č. 9/2018 mala byť novovytvorená C KN parc. č. XXXXX/X v časti identifikovaná z pk parc. č. XXXX, pretože je v časti identická s časťou pk parc. č. XXXXX. Podľa ZP č. 11/2019 (predložený žalobcami) novovytvorená C KN parc. č. XXXXX/X mala byť sčasti riešená z pk parc. č. XXXX,XXXX, XXXX/a zapísanej v pk prot. č. XXXa k.ú. B. a sčasti z pk parc. č. XXXX, zapísanej v pk prot. č. XXXX k.ú. I.. Napokon aj ZP č. 6/2014 (predložený žalovanými) potvrdil správnosť identifikácie novovytvorenej C KN parc. č. XXXXX/X geometrickým plánom vytvoreným Ing. Pavlom Dibdiakom č. 140/03 a to tak, že tejto zodpovedajú pôvodné pozemno-knižné parc. č. XXXX/c, XXXX/c a XXXX/c k.ú. B..

47. Žalovaní 1/ až 3/ preto verili v hodnovernosť zápisu vlastníctva scudzovateľky, ktorá prevádzala vlastnícke právo k svojej nehnuteľnosti - pozemku, ku ktorému jej svedčilo vlastnícke právo evidované nielen na tzv. hluchom liste vlastníctva, ale aj v pozemkovej knihe, v ktorom bola ako (spolu) vlastník evidovaná a to nielen ona, ale pred ňou aj jej právni predchodcovia, od ktorých vlastníctvo nadobúdala dedením, čo deklarujú zápisy v pozemno-knižných protokoloch. A hoci z výsluchu svedkov bolo preukázané, že žalobcovia 1/ až 5/, resp. ešte ich právni predchodcovia do založenia družstva okolo roku 1972 užívali kosením pozemok - lúku zvanú „S.“, ktorá predstavovala časť pôvodnej pk parc. č. XXXX, z ktorej boli v roku 1919 vytvorené pk parc. č. XXXX/c, XXXX/c, XXXX/c a od nich C KN (časť) C KN parc. č. XXXXX/X, a užívanie deklarujú aj žalobcovia predložené pozemnostné hárky, tento predstavoval v čase jeho prevodu (kúpy) pozemok zarastený náletovými drevinami, na odstránení ktorých sa neskôr, za účelom výstavby rekreačných nehnuteľností, podieľali nielen žalovaní 1/ až 5/, ale aj žalobcovia (pôvodný žalobca 1/ a žalobca 3/) a za tým účelom pre výstavbu prístupových ciest a dobudovania sietí investovali nemalé finančné prostriedky.

48. Predávajúca Z. P. (a po nej žalovaní 1/ až 3/) ani pri bežnej opatrnosti nemohli nadobudnúť vedomosť o tom, že na žalovaných sa prevádza aj tá časť (väčšia výmera C KN parc. č. XXXXX/X), ktorá by jej patriť nemala (ak by súd vychádzal zo ZP č. 11/2019), pretože nenasvedčovala tomu žiadna individuálna okolnosť. Geometrický plán, ktorý bol technickým podkladom pre zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bol úradne a autorizačne overený, vklad vlastníckeho práva na základe dohody o zrušení podielového spoluvlastníctva bol povolený, menovaná bola ako vlastník evidovaná v

pozemkovej knihe a pred ňou ešte jej právni predchodcovia, od ktorých vlastníctvo nadobudla dedením, pozemky ovládala tak, že ich prenajala družstvu a nakladala s ňou ako s vlastnou v opodstatnenom presvedčení, že jej patrí minimálne od 03.12.2002, kedy bolo vydané Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín D/635/01, Dnot III 158/01, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.02.2003.

49. Podľa názoru súdu ani žalovaní o chybných identifikácií geometrického plánu č. 140/03 ani pri splnení kritérií priemerne obozretného jedinca nemohli mať vedomosť. Pozemky nadobúdali od vlastníčky, ktorej svedčil zápis na liste vlastníctva, ktorý odkazoval na pozemno-knižný protokol, v rámci ktorého bola evidovaná predávajúca ako pozemno-knižná vlastníčka a pred ňou jej právni predchodcovia minimálne od roku 1919. K intabulárnemu prevodu teda dochádzalo viac ako 94 rokov (počítajúc ku dňu podania žaloby). Počas tohto obdobia ani strana žalobcov a ani strana žalovaných a pred ňou predávajúca a jej právni predchodcovia nemohli mať vedomosť o tom, že v mapovom operáte (v grafickom zobrazení) pôvodná pk parc. č. XXXX (rozdelením podľa listiny Čd XXX/XX) zanikla, hoci bol zachovaný intabulačný princíp jej dvojakej evidencie v prot. č. XXX k.ú. B. a v prot. č. XXX (neskôr XXXX) v k.ú. I., ktorý svedčil právnym predchodcom oboch strán sporu.

50. Správne zidentifikovanie nehnuteľností nepatrí medzi bežné okolnosti, ktorým by rozumel priemerný občan. Identifikácia nehnuteľností, resp. výnimočnosť jej uskutočnenia sa prejavuje v tom, že aj štátne orgány a inštitúcie (medzi nimi aj súdy) si za účelom ich vyhotovenia ustanovujú na to odborne spôsobilé osoby (technických pracovníkov Okresného úradu, odboru katastrálneho, geodetov alebo znalcov) a to sa stalo aj v danom prípade. Vedomosť o tom, že geometrickým plánom zapísaným ako technický podklad bývalej Správy katastra sa zasiahlo do časti inej nehnuteľnosti (odobratíu výmery), resp. že sa graficky nesprávne určilo ich polohové určenie, nepatrí medzi informácie a tým aj okolnosť, ktorú občan pri bežnej opatrnosti môže predpokladať. Geometrický plán bol autorizačne a úrade overený bývalou Správou katastra a bol zapísaný ako technický podklad, o ktorom sa aj znalci vo svojich znaleckých posudkoch vyjadrovali sčasti rozdielne, avšak zhodne v tom, že zápisom listiny Čd 798/19 došlo k rozdeleniu pk parc. č. XXXX evidovanej v pk prot. č. XXX k.ú. B. na XXXX, XXXX, XXXX/a, XXXX, XXXX, XXXX/b, XXXX, XXXX, XXXX/c, avšak v mapovom operáte táto pk parc. č. XXXX zanikla.

51. Podľa geometrického plánu č. 140/03 sa vyporiadalo podielové spoluvlastníctvo dohodou, na základe čoho sa stala predávajúca Z. P. výlučnou vlastníčkou prevádzanej nehnuteľnosti, vlastníctvo k predmetu kúpy bolo zapísané ešte v pozemkovej knihe, kúpna zmluva, ktorou žalovaní nadobúdali spoluvlastníctvo bola vyhovená osobu s právnickým vzdelaním - advokátom, hranice v teréne neboli zreteľné a prevádzaná nehnuteľnosť bola zarastená náletovými drevinami a napokon spoločná iniciatíva žalobcov a žalovaných pri budovaní prístupových ciest a inžinierskych sietí a tiež aj zriadenie vecného bremena niektorými žalobcami v prospech žalovaných, nemohli narušiť dobrú vieru žalovaných. Túto nemohlo narušiť ani preukázané užívanie právnymi predchodcami žalobcov, pretože títo lúku v „S.“ užívali do 70-tych rokov, v ktorom období žalovaní ešte neboli spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, tou bola predávajúca, ktorá ich po založení družstva prenajala a dala do užívania, žalovaným počas celej doby a ešte aj im právnym predchodcom v držaní pozemkov nebolo bránené, pretože do podania žaloby nikto ich vlastníctvo a ani vlastníctvo predávajúcej nespochyboval a tento stav rešpektovali aj žalobcovia.

52. A hoci svedok Q. O. potvrdil, že okolo roku 2009 až 2010 mu neb. Q. I. ml. oznámil, že mu chýbajú nejaké m2, táto informácia nebola preukázaná vo vzťahu vedomosti žalovaných teda, že by Q. I. mal informovať žalovaných o chýbajúcich m2, učinil tak len vypočítaný svedok, a vyvracia to fakt, že sám pôvodný žalobca - Q. I. ml. a žalobca 3/ boli spolubudovateľmi prístupových ciest, na ktorých sa rovnako ako žalovaní, mal žalobca 3/, čo sám potvrdil, finančné podieľať a dokonca zriadili vecné bremeno v prospech žalovaných ako oprávnených z vecného bremena. Všetky tieto individuálne súvislosti - dĺžka doby, ktorá uplynula od chybného zápisu ešte v pozemkovej knihe a následne sčasti nesprávna identifikácia C KN parc. č. XXXXX/X vytvorená od pk parc. č. XXXX, XXXX a XXXX/c a následne GP č. 140/03, nemalé investície nielen žalovaných, ale aj samotných žalobcov (a aj ostatných vlastníkov susediacich nehnuteľností), skutočnosť, že predmet prevodu v čase nadobudnutia žalovanými mal charakter zarostenej lúky s vyrastajúcimi náletovými drevinami, na odstránení ktorých sa podieľali rovnako opäť nielen žalovaní ale aj žalobcovia, nezreteľné hranice pozemku, ktoré podľa prehlásenia Ing. Pavla Dibdiaka - vyhotoviteľa GP č. 140/03 nedokázal označiť ani neb. Q. I. ml. a jeho manželka, spísanie kúpnej zmluvy so žalovanými a predávajúcou osobou s právnickým vzdelaním - advokátom, sú všeobecnými skutočnosťami a okolnosťami, ktoré z hľadiska ideí spravodlivosti nasvedčujú ochrane

žalovaných ako dobromyseľných nadobúdateľov, pretože na ich strane stojí širší záujem na zachovaní a neznížení ich dôvery ako jednotlivcov v akty verejnej moci (rozhodnutiam bývalých Správ katastra Tvrdošín o povolení vkladu vlastníckeho práva a predtým vo vedení pozemno-knižných zápisov), pretože je neprípustné, aby v demokratickom právnom štáte niesol jednotlivec konajúci v dobrej viere v správnom aktoch a technických podkladoch vypracovanými odbornou spôsobilými osobami, zásadne riziko nesprávnosti alebo chybovosti, ktorú s ohľadom na všetky okolnosti nemohol predpokladať o to viac ako to rešpektovali aj samotní vlastníci - žalobcovia. Žalovaní nadobudli vlastnícke právo za určitých podmienok, ktoré bez ich zavinenia sa spätne zmenilo, a preto by nemali byť postihnutí oni, ale subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za túto zmenu (2Cdo 311/2008).

53. Hodnovernosť zápisu bola spochybnená až podaním žaloby a hoci k narušeniu vedomosti žalovaných (k spochybneniu ich dobrej viery) v správnosť zápisu v katastri nehnuteľnosti došlo doručením žaloby 31.12.2013, žalovaní už v tom čase - ku dňu 31.12.2013, počítajúc 10 ročnú vydržiaciu dobromyseľnú držbu so započítaním dobromyseľnej držby ich právneho predchodcu Z. P., rod. B. počítanej od 3.2.2002 (právoplatnosti dedičského rozhodnutia 5D/536/02, III Dnot 163/02), sa stali titulom vydržania, vlastníkmi spornej nehnuteľnosti. Ak by aj súd vychádzal, že vydržacia doba je od toho dátumu, kedy došlo k nadobudnutiu už zameranej krajnice parcely, teda od vyhotovenia GP č. 140/03, ktorý tvoril technický podklad Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníctva v prospech predávajúcej Z. P., rod. B., t.j. vydržacia doba by začala plynúť od 26.07.2004 a uplynula by 26.07.2014, teda až po podaní žaloby, je súd názoru, že je potrebné trvať na zachovaní dobromyseľnosti žalovaných už z vyššie uvádzaných dôvodov a preto súd žalobu zamietol.

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a z dôvodov podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným 1/ až 3/ priznal proti žalobcom 1/ až 5/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu - 100 %.

55. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia osobitným uznesením vydaným súdnym úradníkom - podľa § 262 ods. 2 CSP.

56. O nároku na náhradu trov štátu súd rozhodol podľa § 259 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že štátu priznal nárok proti žalobcom 1/ až 3/ v rozsahu 25,27 %. V konaní vznikli štátu trovy v celkovej výške 869,88 eur, ktoré boli kryté zloženými zálohami vo výške 650 eur. Zvyšná časť - bola uhradená štátom a predstavuje sumu 219,88 eur, čo je 25,27 % z celkovej sumy vzniknutých trov štátu, na ktorej náhradu má nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.